

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

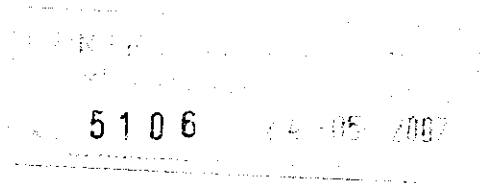
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 312-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.581A/2007

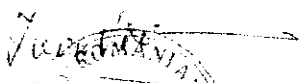

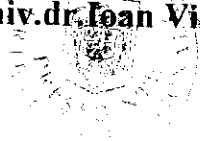
**Domnului
TRAIAN BĂSESCU
Președintele României**

Potrivit dispozițiilor art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm alăturat, Decizia nr.421 din 9 mai 2007 privind sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006 pentru modificarea alin.(3) al art.190 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Prof.univ.dr. Ioan Vida

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.581A/2007

DECIZIA NR. 421

din 9 mai 2007

privind sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006 pentru modificarea alin.(3) al art.190 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Secretarul general al Camerei Deputaților, cu adresa nr.51/2008 din 26 aprilie 2008, a înaintat Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate formulată de un număr de 65 de deputați, în temeiul prevederilor art.146 lit.a) din Constituție, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006 pentru modificarea alin.(3) al art.190 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Potrivit tabelului cuprinzând semnăturile autorilor sesizării de neconstituționalitate, cei 65 de deputați sunt următorii: Gheorghe Albu, Roberta Alma Anastase, Nicolae Bara, Gheorghe Barbu, Cornel Ștefan Bardan, Iulian-Gabriel Bîrsan, Anca-Daniela Boagiu, Ionela Bruchental-Pop, William-Gabriel Brînză, Daniel Buda, Costică Canacheu, Bogdan Cantaragiu, Alexandru Ciocâlțeu, Anca Constantinescu, Radu-Cătălin Drăguș, Stelian Duțu, Ionesie Ghiorghioni, Ion Gonțea, Dan Grigore, Monica-Maria Iacob-Ridzi, Traian Constantin Igaș, Valentin Adrian Iliescu, Grațiana Denisa Iordache, Radu Lambrino, Dănuț Liga, Mircea Man, Marian-Jean Marinescu, Laurențiu Mironescu, Liviu Alexandru Miroșeanu, Alexandru Mocanu, Petru Movilă, Dorin Liviu Nistoran, Ioan Oltean, Aurel Olarean, Constantin Petrea, Cosmin Gabriel

Popp, Cezar-Florin Preda, Ioan Dumitru Puchianu, Dumitru Puzdrea, Romeo Marius Raicu, Cristian Rădulescu, Marius Rogin, Marcel-Laurențiu Romanescu, Gheorghe Sârb, Mugurel Liviu Sârbu, Cristian Ilie, Petre Străchinaru, Valeriu Tabară, Horia Văsioiu, Augustin Zegrean, Dan Horațiu Buzatu, Marian Hoinaru, Mircea Teodor Iustian, Corneliu Momanu, Viorel Oancea, Dumitru Pardău, Marian Sorin Paveliu, Florin Aurelian Popescu, Vasile Pruteanu, Gabriel Sandu, Ion Stoica, Cornel Știrbeț, Dragoș Ujeniuc, Petre Ungureanu și Claudius Mihail Zaharia.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.3948 din 26 aprilie 2007, formând obiectul Dosarului nr.581A/2007.

În motivarea sesizării, autorii acesteia susțin că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006 este neconstituțională, pentru că aprobă o ordonanță de urgență neconstituțională datorită încălcării prevederilor art.115 alin.(4) și (6) din Constituție, după cum urmează:

1. Guvernul a adoptat Ordonanța de urgență nr.104/2006 pentru modificarea alin.(3) al art.190 din Legea nr.95/2006 fără să fi fost îndeplinite condițiile prevăzute de art.115 alin.(4) din Constituție pentru legiferare pe această cale, respectiv fără să fi existat o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată, situație ce nici nu a fost motivată în cuprinsul ordonanței.

Pentru a demonstra condițiile prevăzute de Constituție în care Guvernul poate recurge la adoptarea unor ordonanțe de urgență, autorii sesizării invocă jurisprudența Curții Constituționale, citând din considerentele Deciziei nr.65/1995, ale Deciziei nr.83/1998 și ale Deciziei nr.114/1999.

În ceea ce privește competența Curții Constituționale de a se pronunța cu privire la constituționalitatea unei ordonanțe de urgență în cadrul controlului *a priori*, exercitat asupra legii de aprobare a ordonanței respective, autorii sesizării invocă considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.95/2006.

2. Autorii sesizării consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2006 nu respectă nici interdicția prevăzută de art.115 alin.(6) din Constituție de a nu afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție. Astfel, prin modificarea art.190 alin.(3) din Legea nr.95/2006 este afectat dreptul fundamental al cetățenilor la ocrotirea sănătății, consacrat de art.34 din Constituție, drept care, potrivit alin.(3) al aceluiași articol, cuprinde și organizarea asistenței medicale.

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților, în răspunsul său, înregistrat la Curtea Constituțională sub nr.4370 din 7 mai 2007, consideră, în esență, că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Guvernul a emis ordonanța de urgență criticată cu respectarea dispozițiilor art.115 alin.(4) și (6) din Constituție, întrucât s-a impus adoptarea unei soluții imediate în scopul evitării unei grave atingeri ce ar fi putut leza interesul public. Urgența reglementării legislative a fost impusă de principiul execuției bugetare anuale, potrivit căruia titularii de credite bugetare sunt obligați să cheltuiască în anul bugetar fondurile ce le-au fost repartizate pentru un anumit scop, în speță, pentru finanțarea unor cheltuieli de administrare și pentru dotarea unor unități sanitare publice de interes județean sau local. Situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată constă în starea precară a unor unități medicale de la nivel local, care impune luarea unor măsuri grabnice de reparații, întreținere și dotări cu echipamente, motiv pentru care, prin Legea bugetului de stat pentru anul 2007, s-au alocat fonduri cu destinație specială autorităților administrației publice locale. Existența unor cazuri extraordinare permite Guvernului să

reglementeze prin ordonanțe de urgență în materii rezervate domeniului legilor organice sau al legilor ordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr.65/1995. Caracterul urgent al reglementării este justificat prin nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006, în care se prevede că scopul adoptării acestui act normativ este de „a asigura administrarea și funcționarea unităților sanitare la parametrii optimi și, implicit, continuitatea serviciilor medicale acordate populației.” Cazul excepțional și urgența reglementării au fost relevate și prin raportul întocmit de comisia permanentă care a examinat în fond proiectul legii criticate.

În final, președintele Camerei Deputaților consideră că este nefondată și critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor art.115 alin.(6) din Constituție, potrivit cărora ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, întrucât dispozițiile art.34 alin.(3) din Legea fundamentală nu au nici o legătură cu dispozițiile art.190 alin.(3) din legea criticată.

Guvernul, în punctul său de vedere înregistrat la Curtea Constituțională sub nr.4470 din 9 mai 2007, consideră, în esență, că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Dispozițiile art.190 alin.(3) din Legea nr.95/2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2006, stabilesc măsuri financiare urgente, necesare pentru susținerea bazei materiale a sistemului sanitar și pentru asigurarea sănătății publice, iar nu organizarea asistenței medicale. Chiar dacă urgența reglementării nu este riguros motivată, din conținutul acesteia rezultă scopul acestei măsuri și se circumscrie dispozițiilor art.41 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia statul are obligația să ia măsuri pentru asigurarea sănătății publice. De aceea măsurile financiare au caracterul de urgență și se

impun pentru salvagardarea interesului public. În acest sens, evocă deciziile Curții Constituționale nr.60/2007 și nr.65/1995.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

Prin adresa înregistrată sub nr.4245 din 4 mai 2007, președintele Comisiei pentru Sănătate și Familie din cadrul Camerei Deputaților a solicitat să fie invitat la dezbateri împreună cu ministrul sănătății.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, actele privind desfășurarea procesului legislativ, raportul întocmit de judecătorul-raportor și prevederile criticate din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006 pentru modificarea alin.(3) al art.190 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, raportate la dispozițiile Constituției, precum și prevederile Legii nr.47/1992, reține următoarele :

Potrivit dispozițiilor art.146 lit. a) din Constituție și ale art.1, art.10, art.15, art.16 și 18 din Legea nr.47/1992, Curtea a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Analizând cererea președintelui Comisiei pentru Sănătate și Familie din cadrul Camerei Deputaților de a participa la dezbateri împreună cu ministrul sănătății, Curtea Constituțională consideră că cererea nu este justificată, întrucât au fost comunicate punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, autorități din care fac parte demnitarii menționați.

Examinând criticile de neconstituționalitate formulate prin sesizare, Curtea constată că autorii acesteia consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2006 a fost emisă cu încălcarea prevederilor art.115alin.(4) și alin.(6) din Constituție.

Art.190 alin.(3) din Legea nr.95/2006, modificată prin ordonanța menționată au următorul cuprins: *"(3) Bugetele locale participă la finanțarea unor cheltuieli de administrare și funcționare, respectiv pentru bunuri și servicii, reparații, consolidare, extindere, modernizare, a unităților sanitare publice de interes județean sau local, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație în bugetele locale."*

Prevederile constituționale invocate ca fiind încălcate sunt:

Art.115 alin.(4) - *"Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora."*

- alin.(6) *"Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică."*

Autorii sesizării susțin că actul normativ criticat încalcă dispozițiile constituționale, deoarece ordonanțele de urgență nu pot afecta, printre altele, drepturile și îndatoririle fundamentale prevăzute de Constituție, iar modificarea art.190 alin.(3) din Legea nr.95/2006 afectează dreptul cetățenilor la ocrotirea sănătății. Curtea constată că această critică nu poate fi reținută, deoarece detalierea cheltuielilor instituțiilor sanitare publice de interes local sau județean la care participă și bugetele locale, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație, nu este de natură să afecteze dreptul constituțional la ocrotirea sănătății.

Curtea Constituțională constată, însă, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2006 a fost emisă de Guvern cu încălcarea prevederilor art.115 alin.(4), întrucât nu a existat o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi

amânată. Prin această ordonanță s-a modificat textul unui alineat al unui articol din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.372 din 28 aprilie 2006. Modificarea a vizat doar extinderea nominalizării cheltuielilor instituțiilor sanitare de interes județean sau local la care pot participa și bugetele locale. Această modificare nu era impusă de o situație extraordinară.

Existența situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată nu este motivată nici în cuprinsul ordonanței de urgență, invocându-se numai urgența reglementării. Urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare.

Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că viciul de neconstituționalitate a unei ordonanțe sau ordonanțe de urgență emisă de Guvern nu poate fi acoperit prin aprobarea de Parlament a ordonanței respective. În consecință, legea care aprobă o ordonanță de urgență neconstituțională este ea însăși neconstituțională.

Curtea mai constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.104/2006 a fost respinsă de Senat prin Legea adoptată la 8 martie 2007, reținându-se că aceasta nu mai are obiect de reglementare, întrucât modificarea alin.(3) al art.190 din Legea nr.95/2006 a fost deja dispusă prin Legea nr.34/2007 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.72/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru abrogarea unor dispoziții din alte acte normative în domeniul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.38 din 18 ianuarie 2007.

Cu toate acestea, Camera Deputaților a aprobat ordonanța de urgență, aducându-i un număr mare de completări. Legea supusă controlului de constituționalitate modifică și titlul ordonanței de urgență, în sensul că aceasta nu

se referă doar la modificarea alin.(3) al art.190, ci la modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Pe acest temei, prin legea adoptată de Camera Deputaților se aduce o modificare nesemnificativă alin.(3) al art.190, iar în 27 de poziții se introduce un număr mare de texte noi, modificatoare sau completatoare ale Legii nr.95/2006.

Curtea constată că legea examinată a fost adoptată cu încălcarea normelor constituționale referitoare la procedura de legiferare. Și anume a fost încălcat principiul constituțional al bicameralismului Parlamentului României, consacrat de art.61 alin.(2) din Constituție, prin aceea că nici una dintre dispozițiile acestei legi nu a fost, nici odată și în nici o formă, pusă în dezbateră Senatului care a fost prima Cameră sesizată.

Legea supusă controlului de constituționalitate, prin conținutul său, în comparație cu Proiectul de lege inițiat de Guvern pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006, apare ca o lege distinctă, inițiată de comisia permanentă de specialitate a Camerei Deputaților, prin raportul elaborat cu privire la un alt proiect de lege. Curtea constată că această procedură de adoptare a legii este contrară prevederilor constituționale, referitoare la inițiativă legislativă cuprinse în art.74 alin.(1), precum și la sesizarea Camerelor, cuprinse în art.75, potrivit cărora:

- Art.74: *“(1)Inițiativa legislativă aparține, după caz, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot. Cetățenii care își manifestă dreptul la inițiativă legislativă trebuie să provină din cel puțin un sfert din județele țării, iar în fiecare din aceste județe, respectiv în municipiul București, trebuie să fie înregistrate cel puțin 5.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.*

-Art.75: *“(1) Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru*

ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la articolul 31 alineatul (5), articolul 40 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (3), articolul 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), articolul 79 alineatul (2), articolul 102 alineatul (3), articolul 105 alineatul (2), articolul 117 alineatul (3), articolul 118 alineatele (2) și (3), articolul 120 alineatul (2), articolul 126 alineatele (4) și (5) și articolul 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.

(2) Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.

(3) După adoptare sau respingere de către prima Cameră sesizată, proiectul sau propunerea legislativă se trimite celeilalte Camere care va decide definitiv.

(4) În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență.

(5) Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere."

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.a) din Constituție, al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992,

Curtea Constituțională

În numele legii

Decide:

Constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.104/2006 pentru modificarea alin.(3) al art.190 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și ordonanța de urgență, cu modificările și completările adoptate de Camera Deputaților, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președintelui Camerei Deputaților, președintelui Senatului, și primului – ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 9 mai 2007 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Ion Predescu, Șerban Viorel Stănoiu, și Tudorel Toader, judecători.

Președintele

Curtii Constituționale
Prof.univ.dr.Ioan Vida

Prim-magistrat asistent,

Claudia Miu